

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne _____, nar. _____, bytom _____, zastúpenej **Združenie na ochranu práv občana - AVES**, IČO: 50 252 151, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., sídlo: Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, v konaní o zaplatenie 497,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 9. februára 2022 č.k. 10Csp/64/2021-46

r o z h o d o l:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) preskúmaným rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 497,26 eur a

úroky z omeškania 5% ročne z dlžných súm špecifikovaným výrokom rozhodnutia. Žalobkyni priznal tiež nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2. Vykonaným dokazovaním mal zistené, že pohľadávka žalobkyne uplatňovaná titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje plnenie realizované zrážkami z jej príjmu v rámci exekučného konania EX/1958/14 súdnej exekútorke Mgr. Jany Virličovej na základe návrhu v tom čase oprávneného právneho predchodcu žalovaného PRO CIVITAS, s.r.o.. Oprávnený PRO CIVITAS, s.r.o. podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.10.2014 na základe rozhodcovského rozsudku zo dňa 19.03.2014 č.k. PC-C/0513/0023 Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s., Bratislava, ktorý rozsudok bol následne exekučným súdom označený za nulitný právny akt vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky. Uznesením exekučného Okresného súdu Trebišov zo dňa 19.4.2021 č.k. 13Er/1498/2014-69 bola exekúcia vo veci EX/1958/14 zastavená s odôvodnením, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke, preto je neexistuje spôsobilý exekučný titul na vedenie exekučného konania proti žalobkyni. Súd vzal do úvahy, že pohľadávka vymáhaná voči žalobkyni v exekučnom konaní vyplývala zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a Poštovou bankou, a.s. ako veriteľom dňa 14.10.2008, ktorá pohľadávka voči žalobkyni bola postúpená 18.12.2012 na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, so sídlom Arch. Makariou & Kalograion 4, Nicolaides Sea View City, 9th Floor, Flat/Office 903-906, Block A-B, P.C. 6016, Larnaca, Cyprus, číslo registrácie: HE 275 225. Následne zmluvou zo dňa 15.1.2013 bola pohľadávka ďalej postúpená na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., ktorý subjekt bol ku dňu 9.8.2017 vymazaný z obchodného registra z dôvodu zlúčenia s obchodnou spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., ktorý subjekt je univerzálnym právnym nástupcom pôvodne oprávneného z rozhodcovského rozsudku. Prihliadol na okolnosť, že postúpenie pohľadávky banky na schránkové subjekty so sídlom v zahraničí bolo v súdnej praxi hodnotené ako konanie zjavne vyznievajúce v neprospech spotrebiteľa zakladajúce neplatnosť postúpenia, čo malo za následok aj absenciu vecnej legitímácie nového veriteľa na vymáhanie pohľadávky. K obrane žalovaného, že v zmysle § 61 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 navrátenie veci do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené uviedol, že táto zásada znamená, že právne pomery niekoho iného ako účastníka exekučného konania, ktoré exekúciou vznikli nemôžu byť dotknuté, čo však nevylučuje dosiahnutie nápravy nesprávnosti plynúcich z exekučného konania týkajúcich sa jeho účastníkov, včítane uspokojenia nároku na náhradu škody a na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri aplikácii § 451 Občianskeho zákonníka (OZ) o povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzal z úvahy, že medzi stranami sporu vznikol samostatný právny vzťah z bezdôvodného obohatenia v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, že rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého žalobkyňa poukázala žalovanému plnenie je nulitným právnym aktom, keďže bol vydaný orgánom, ktorý na to nedisponoval právomocou a nie je daný hmotnoprávny základ nároku žalobcu. Zohľadňujúc uvedené konštatoval, že boli naplnené podmienky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Potvrdením zamestnávateľa žalobkyne a sociálnej poisťovne mal preukázaný termín vykonania zrážok z jej príjmu a ich rozsah (za čas od 08/2018 do 01/2020 vykonané zamestnávateľom vo výške 280,74 eur a v období od 04/2020 do 08/2020 vo výške 216,52 eur vykonané sociálnou poisťovňou) v celkovej výške 497,26 eur, ktorá suma bezdôvodného obohatenia nebola sporná. Žalovanému uložil povinnosť na vydanie (zaplatenie) bezdôvodného obohatenia spolu s úrokmi z omeškania v zhode s § 517 ods. 1, 2 OZ vo výške

úrokov vyplývajúcich z § 3 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) priznávajú plne procesne úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie vymedzujúce odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP, teda, že postupom súdu došlo k zásahu do jeho procesných práv v miere, ktorá znamená porušenie práva na spravodlivý proces, konanie trpí vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie veci, súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Odvolateľ argumentoval nedostatočným odôvodnením výroku rozhodnutia súdu, ktorá podľa jeho názoru nezodpovedala pravidlám logického a zrozumiteľného vyjadrovania, k čomu citoval z rozhodnutí najvyšších súdnych autorít o náležitostiach odôvodnenia rozsudku súdu, zdôrazňujúce zásadu správnej interpretácie a aplikácie noriem procesného práva, právo sporovej strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie, ktoré sa vysporiadava so všetkými právne relevantnými dôvodmi žaloby a špecifickými námietkami strán sporu. Odvolateľ zopakoval svoje námietky o proti uložení povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia poukazom na § 61 Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017, ktoré vylučovalo v exekučnom konaní navrátenie veci do pôvodného stavu. Uviedol, že pokiaľ exekučný súd vydal po predložení návrhu na začatie exekučného konania poverenie na vykonanie exekúcie, vyjadril tak názor o prípustnosti vedenia exekúcie, až následne na základe obrany žalobkyne bolo exekučné konanie zastavené. Zmena názoru exekučného súdu, podľa názoru odvolateľa nemôže zasiahnuť do práv oprávneného, ktorý už nadobudol čiastočné plnenie svojej pohľadávky.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu označila rozsudok za vecne správny, v ktorom sa súd vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami sporových strán, a podľa jej stanoviska odvolacie námietky nespochybňovali správnosť záverov súdu prvej inštancie, z ktorých dôvodov navrhovala rozsudok potvrdiť.

6. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na podanom odvolaní odkazujúce na svoju odvolaciu argumentáciu.

7. Iné vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

8. **Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd** po kladnom vyhodnotení včasnosti a prípustnosti podaného opravného prostriedku stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§379, §380 CSP) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. **Rozsudok preto ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch potvrdil** v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28. júna 2023 v pojednávacej miestnosti č.dv. 202 na II. poschodí Krajského súdu v Košiciach, miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zhode s § 219 ods. 3 CSP.

10. Žalovaným namietané odvolacie dôvody neboli naplnené. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu stanovenom zákonom rešpektujúc povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, ktorá zaťažuje strany sporu. Vykonané dôkazy súd prvej inštancie vyhodnotil v súlade s § 191, §192 CSP t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie napĺňa tiež atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia, keď obsahuje zrozumiteľné a odvolacím súdom preskúmateľné vysvetlenie dôvodov, na ktorých je založené a spĺňa požiadavky § 220 ods. 2 CSP.

11. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného je polemika so spôsobom hodnotenia dôkazov súdom a ich právnym posúdením, avšak len nesúhlas strany sporu s nazeraním súdu na prejednávanú vec nezakladá existenciu odvolacích dôvodov a nemá vplyv na vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia.

12. Je nesporné, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa týkal záväzkového vzťahu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej pôvodným veriteľom bola Poštová banka, a.s., pohľadávka z ktorej zmluvy voči žalobkyni sa stala predmetom postúpenia na nebankový subjekt - **schránkovú spoločnosť na Cypre**, a táto pred začatím exekučného konania postúpila pohľadávku na právneho predchodcu žalovaného. V kontexte vyššie uvedeného v zhode s argumentmi strán prednesenými v súdnom spore súd prvej inštancie správne vychádzal z názoru o neplatnosti postúpenia. **K uvedenému odvolací súd uvádza, že výkon práv a povinnosti nesmie byť v rozpore so zákonom, odporovať dobrým mravom, konanie dodávateľa vo vzťahu k spotrebiteľovi nemôže byť založené na nekalých obchodných praktikách, ktoré sú zakázané tak vnútroštátnou úpravou (napr. zákon 250/07 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), ako aj normami komunitárneho práva reprezentovanými Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách. Cieľom tejto právnej úpravy je poskytovať ochranu spotrebiteľa pred, počas i po uskutočnení obchodnej transakcie. Nekalou obchodnou praktikou je každá, ktorá je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa, ktorému je adresovaná, pričom jej používanie je zakázané aj v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Súdna prax opakovane judikovala, že postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt, osobitne schránkový v sídle daňových rajov je výrazným zásahom do práv spotrebiteľa pri obhajobe svojich práv, keďže sťažuje jeho pozíciu pri efektívnej ochrane, lebo spotrebiteľ by v prípade úspešného výsledku len ťažko uplatňoval svoje práva na vydanie bezdôvodného obohatenie, primerané finančné zadosťučinenie, či právo na náhradu trov konania (porovnaj napr. Krajský súd Trnava 11Co/812011, Krajský súd Prešov 6Co/1/2011, Krajský súd Banská Bystrica 15C/495/2014). Postúpenie pohľadávky na takýto subjekt je preto považované za nekalú obchodnú praktiku, ktorá vytvára značnú nerovnováhu vo vzájomnom postavení veriteľa a dodávateľa a**

neúmerne bez zjavných dôvodov, okrem účelu sledovaného samotným dodávateľom sťažiť spotrebiteľovi jeho obranu voči nárokom dodávateľa, značne znevýhodňuje spotrebiteľa. Nemožno preto vytknúť nesprávnosť argumentácii súdu prvej inštancie, že postúpenie pohľadávky voči žalobkyni zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z bankového subjektu na iný nebankový subjekt so sídlom v zahraničí majúcom povahu schránkovej spoločnosti, bol úkonom neplatným, odporujúcim účelu a zmyslu právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, a teda ani akékoľvek právo odvodené od takej zmluvy o postúpení nebolo spôsobilé byť predmetom prevodu na ďalšieho nadobúdateľa PRO CIVITAS, s.r.o.. Preto sa veriteľom takej pohľadávky nemohol stať ani žalovaný ako jeho právny nástupca. Správne súd prvej inštancie tiež uzavrel, že ustanovenie § 61 Exekučného poriadku (platné do 31.3.2017) o tom, že navrátenie veci do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené, sa vzťahovalo na nedotknuteľnosť právneho postavenia tretích osôb, čo v danom prípade platilo, lebo povinnosť na vydanie bezdôvodného obohatenia nezasahuje do právnych pomerov iného subjektu okrem účastníkov exekučného konania. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že pohľadávka žalobkyne zodpovedala zrážkam z príjmu vykonaným až po 1.4.2017, v ktorom období ustanovenie § 61 Exekučného poriadku už nebolo v platnosti. Uplatňuje sa všeobecná zásada, že v prípade plnenia na základe rozhodnutia, ktoré bolo neskôr zrušené či vyhlásené za nulitné vzniká tomu, na úkor ktorého malo plnením zo zrušeného či nulitného právneho aktu vzniknúť bezdôvodné obohatenie, právo na jeho vydanie. Právny názor, že ten, komu bolo plnené na základe rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené alebo stratilo podľa procesných predpisov účinky, sa bezdôvodne obohacuje, ak právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve, a je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať je ustálený rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít (porovnaj NSSR 5Cdo/17/09, 7Cdo/85/13, 8Cdo/70/2017). Nie je podstatné, či a ako hodnotil exekučný súd pri rozhodnutí o vydaní poverenia súdnemu exekútorovi exekučný titul - rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 19.3.2014, lebo podstatnou okolnosťou je to, že napokon v dôsledku nulity uvedeného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, muselo byť exekučné konanie voči žalobkyni zastavené. Exekučný súd konštatoval v bodoch 17, 18 zastavujúceho rozhodnutia, že dohoda o rozhodcovskej doložke predstavovala neprijateľnú a teda neplatnú zmluvnú podmienku, spor zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere preto nemohol prejednať rozhodcovský súd, a teda ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky nevykonateľného rozhodnutia - aktu (obdobne NS SR 3Cdo/225/2011, 3Cdo/146/2011). Niet tak pochyb, že žalovaný (právny predchodca žalovaného) získal plnenie na základe nulitného právneho aktu, z hmotného práva mu nevyplývalo oprávnenie domáhať sa uspokojenia nároku od žalobkyne, preto v rozsahu žalobkyňou uplatnenej a nerozporovanej pohľadávky vo výške 497,26 eur je povinný na vydanie bezdôvodného obohatenia v súlade so zásadami vyplývajúcimi z § 451 OZ. Nakoľko je v omeškani s vrátením peňažného plnenia žalobkyni patrí podľa § 517 ods. 1,2 OZ aj právo na úroky z omeškania vo výške upravenej nar. vl. SR č.87/95 Z.z., ako boli priznané výrokom napadnutého rozsudku. Odvolací súd hodnotiac rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo všetkých jeho výrokoch, tento v celom rozsahu potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

13. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP zohľadňujúc zásadu zodpovednosti za procesný výsledok konania. Odvolateľ nemal v konaní úspech, preto mu právo na náhradu trov nepatrí a je povinný tieto nahradiť procesne úspešnej žalobkyni v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej

opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V Košiciach dňa 28. júna 2023

JUDr. Alena Miková
predsedníčka senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Gizela Majerčák
členka senátu

JUDr. Dana Popovičová
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Miriam Tóthová